

**DE ARTHRITIDE
RHEUMATICA
DISSERTATIO
INAUGURALIS
QUAM...**

Donato Ceriali

DE
ARTHRITIDE RHEUMATICA

Dissertatio Inauguralis

QUAM

CONSENSU ET AUCTORITATE PERILLUSTRIS
DIRECTORIS, AC PRAESIDIS FACULTATIS MEDICAE
SPECTABILIS DOMINI DECANI NECNON CLARISSIMORUM
D.D. PROFESSORUM PRO DOCTORIS MEDICINAE LAUREA
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE CONSEQUENDIS IN ANTIQUISSIMA AC CELEBERRIMA
UNIVERSITATE TICINENSIS

AUSPICE

D.^{RE} JOSEPHO CORNELIANI

*Clinicae Medicae Therapiaeque Specialis Prof. P. O.
Directore Nosocomii Universalis etc. etc.*

CUM ADNEXIS THESISIBUS DEFENDENDIS

Mense Martii anno MDCCCXLIII.

PUBLICAE DISQUISITIONI OFFEREBAT

Ceriali Donatus

EX CUMIGNANO IN PROV. CREMONENSIS.

TICINI REGII
Ex Typis Fusi et Socii.

Fusilli

De Arthritide Rheumatica.

Arthritis Rheumatica inflammationem sistit membranarum articularium, cum peculiari sanguinis alteratione, unde humor hujusmodi majori energia quam in statu normali organa diversa excitare solet. Haec adfectio, quae passim ab auctoribus *Rheuma articulare*, *Rheuma inflammatorium*, *Febris rheumatica* vel etiam *Febris arthritica* vocatur, eandem sibi vindicat sedem atque indolem hypersthenicam ut *Podagra*; nihilominus spectata universali individui conditione diversimodo ac arthritis podagrica manifestatur. In hac proinde inaugurali Dissertatione, imprimis de arthritide rheumatica verba proferam, indeque videbimus quomodo spectatis symptomatibus, decursu,

universa individui constitutione, et therapia, hae duae adfectiones inter se differre queunt.

SYMPTOMATA.

Phoenomena quae arthritidem rheumaticam distinguunt summopere modificantur, prouti morbus acutum vel chronicum decursum teneat. Arthritis acuta frequenter diversis symptomatibus prodromis per aliquot dies praenuntiatur. Revera aegrotantes universalem corporis dedolationem; sensationes plenitudinis et ponderis in capite, pectore, aliisque corporis partibus; susurrum et tinnitum aurium; epistaxim quandoque, gutturis ardorem, palpitationem cordis, oppressionem virium; haemorrhoides et similia de more accusant per hebdomadam circiter anteaquam arthritide aggredi soleant. Non desunt attamen casus in quibus morbus de repente absque ullo prodromo inchoatur, et hoc potissimum occurrit, quando morbus frigore improvise et intenso aut alia quacumque causa vehementer in humanum corpus agente procedat. Quacumque porro ratione arthritis evolvetur, indubitatum est, in casibus quampluribus symptomata universalis eminere, anteaquam indicia localis phlogoseos sensibus pa-

teant. Frigus universale plus minusve molestum; dein pulsus frequentes, pleni, duriusculi; calor inaequaliter auctus in universo corporis ambitu; sitis flagrans; capiplenium, et virium universalium collapsus invasionem arthritidis acutae comitantur. Post aliquot horas, vel etiam post nycthemerum a morbi exordiis, altera vel plures articulationes dolent, calent atque intumescunt; cutis quae hasce partes obvolvitur roseo vel purpureo colore tingitur; motus earum antea torpent, dein difficultate maxima et dolore molesto absolvuntur, vel etiam ex integro impossibiles fiunt; dolores augentur et quandoque adeo exasperari solent sub minimo partium tactu, vel ipsa culcitarum et stragularum lecti pressione, ut aegri subdelirio atque deliquiis opprimantur. Quoties morbus ad plures articulationes protendatur, aegrotantes maximis torquentur cruciatibus, nam quolibet corporis situ continuo defatigantur, et saevitiam morbi persentiunt, dum pro motibus levissimis, et functionibus necessariis ad sustentandam existentiam, quemadmodum essent suctus, defoecatio et sic porro, impares evadunt. Raro aegrotantibus somnus aridet, et quoties ipse superveniat brevis est, et frequenter insomniis permolestis exagitatus, unde

aegri inopinate, cum immani dolorum incremento moventur. Caeterum in hoc morbo, pariter ac in aliis adfectionibus indolis rheumaticae symptomata magis de nocte quam de die saevire consuescunt.

Symptomata generalia, quae jam sub morbi initio adnotavimus, continuo perstant, sed alternatim exacerbantur atque remittuntur. Exacerbationis tempore rubor purpureus faciei, oculi injecti protuberantes, cephalalgia dirissima, sitis ardens, pulsus pleni et duri; cutis arida, urinae nunc turbidae saturae urentes, alias tenues aquosae notantur; horis vero matutinis dum aegri de more levantur rubor faciei, oculorum injectio, cephalalgia et sitis imminuuntur; pulsus licet plenus facile tamen pressione cedit; cutis fit madida vel sudore conspersa; urinae copiosae, turbidae, cum insigni hypostasi lateritia vel rosacea deponuntur. Nonnunquam intra nycthemerum diversae exacerbationes atque remissiones notantur; ast per integrum fere morbi decursum lingua albo muco inquinata, adpetitus prostratus, alvus pertinaciter stiptica, atque pervigilium molestum distingui possunt.

Symptomata localia phlogoseos articularis, quia multum in primis diebus imminuantur, ad

temporis intervalla remissiones ostendunt. Inter characteres praecipuos arthritidis rheumaticae, ille eminet per quem morbus de articulatione adfecta ad alias articulationes communicatur. Dum plures partes uno tempore aggre-
diantur, generatim altera prae aliis rubet, tumet et dolet; ast temporis lapsu quoque intensitas phlogoseos novas articulationes invadit. Haud raro dum adfectio plures partes invadit, articulatio primitus laesa adeo levatur, ut plane ad normalem reducitur statur.

Transitus adeo facilis et frequens de altera ad remotas regiones, potissimum in intima sympathia quae viget inter varias articulationes propter analogiam fabricae et officii propriam originem atque explicationem agnoscit.

Arthritis rheumatica acuta nonnunquam mitioribus symptomatibus decurrit. Interdum morbus ad unicum articulationem circumscribitur, et febris levissima, cum phoenomenis generalibus pariter levibus complicatur. Quandoque, licet raro, tantum symptomata localia notantur, quin febris et alia incommoda universi corporis distingui possint.

Decursus arthritidis rheumaticae etsi acutae de more tamen per longum producit tempus, et modo per duas tresve hebdomadas, modo

per duos aut amplius menses aegros continuo vexat. In casibus rarioribus post tres quatuorve dies morbus resolvitur; generatim haec adfectio intra quadraginta dies proprium ciclum absolvit. Symptomata generalia vix non semper imminuuntur atque omnino silent, antea quam localis phlogosis mitescat; et si forte in posterum universalia symptomata recurrunt, haec de more sunt irregularia, vagantia et multo mitiora quam in morbi exordiis manifestantur. Demum phlogosis articularis pedetentim imminuitur atque resolvitur, cum insigni artus adfecti debilitate atque torpore; vel non infrequenter in statum chronicum vergit. Casibus etiam felicioribus, dum morbus resolvitur, aegri nonnisi post longum tempus pristinam partium energiam atque mobilitatem recuperant.

Persaepe intra et prope articulationes adfectas materia gelatinoso-albuminosa deponitur, unde nonnisi perdifficili negotio perfecta morbi resolutio aegrotantibus arridet. Nihilominus arthritis rheumatica per se rarissime aegrorum interitum inducit, nisi forte sub hujusce morbi decursu, infaustae metastases in organis internis et quidem nobilibus superveniant vel arthritis ipsa ad mentem Bouillaud arteritide aut endocarditide sustineatur. Pleuritis, pericar-

ditis, atque endocarditis, de more, improvisam arthritidis retrocessionem sequuntur, et vix non semper post quatuor vel quinque dies aegros a medio tollunt.

Arthritis rheumatica, upote reliquae phlogosium species, aliquando chronicum tenet decursum, et tunc modo praegressam arthritidem acutam sequitur, modo jam ab initio sub schemate arthritides chronicae manifestatur. Arthritis chronica, quae ab acuta phlogosi articularum vix perpessa procedit, tumiditate et dolore partium adfectarum, devictis reliquis symptomatibus localibus et universalibus phlogoseos, distinguitur.

Articulationes quoque insigni rigiditate laborant, unde motus earum partium sunt tardi, difficiles et pro maxima parte impediti; dum morbus artus inferiores aggreditur, gressus permolestus vel omnino impossibilis redditur, cum dolore plus minusve acuto sub motibus partium adfectarum. Quando arthritis chronica illico ab initio evolvatur, dolor vix non semper unicum constituit symptoma quo morbus sensibus percipitur; caeterum rubor et calor auctus articularum, tumiditas et alia symptomata, quae arthritidem acutam distinguunt, plane desunt. Dolores articularum

licet terebrantes, lancinantes et dirissimi sub influxu frigoris, humiditatis et motuum partis adfectae, nullam generalem reactionem febrilem provocant. Calor, siccitas, et quies generatim dolores articulares chronicos lenire consuescunt.

Progressu temporis, videlicet post plures menses a morbi initio artus, quibus morbus insidet, emaciantur, fiunt debiles, atrophici; nonnunquam muscoli flexores per habitualement contractionem, artuum distensionem impediunt. Hisce casibus nonnunquam tumiditas articulorum magis sensibus patet. Non desunt aegri in quibus tendines, muscoli, ligamenta, membranae capsulares pristinam compagem amittunt, et in massam homogeneam fere lardaceam commutantur. Morbo ingravescente, neglecto, in senibus et cachecticis membranae synoviales inflammatae in suppurationem abeunt; cartilaginee articulares exulcerantur; ossa pristinam consistentiam deperdunt et carie foedantur, et nonnisi per artus amputationem aegri extremum fatum vitare possunt. Horripilationes vagantes, ariditas cutis; pulsus frequentes; appetitus prostratus, et demum diarrhoea colliquativa graviores alterationes articulorum sequuntur, et aegri tabe atque marasmo intereunt.

Haud semper arthritis chronica gravitatem modo expositam ostendit. Casibus frequentioribus, phlogosis, post aliquot menses inopinata per tempus potius longum, vel etiam per annos aegros derelinquit, donec sub mutationibus atmosphaerae, tempestatis, sub influxu frigoris aut erroribus diaeteticis de repente recidivam patitur. Quando aegri per annos ad pristinam sanitatem restituantur, artus non raro normalem formam atque mobilitatem iterum adipiscuntur. Si vero morbus frequenter recurrat, tunc articulationes fere semper peculiari torpore atque tumiditate detinentur. Frequenter dolor et difficultas motuum articulorum constituunt unica symptomata, quae arthritidis recidivam patefaciunt; nulla tumiditas notatur, et devicto dolore morbus sponte uti dicam devincitur. Etiam in arthritide rheumatica chronica phlogosis, sub qualibet recidiva vel etiam eodem tempore, quemadmodum in arthritide acuta vidimus, diversas articulationes invadit. Transitus morbi de altera ad varias articulationes, frequenter utpote faustum indicium habetur, nam quo frequentius adfectio mutatur sede, difficilius intimiores alterationes producit; si tamen forte facilius non contingit metaschematismus ad organa interna nobiliora.

Impossibile plane est limites arthritidis chronicae designare, dum scimus hunc morbum post hebdomadam aut parum amplius resolvi, et alias per menses et annos produci. In arthritide chronica resolutio interdum est improvisa; frequentius pedetentim morbus mitescit, eoque magis dum agitur de arthritide neglecta a longo tempore vigente, cum locali textuum tumiditate; rarius articulationes propria pervertuntur fabrica et tunc achyloses, paralyses et atrophia artuum vel ipse marasmus in scenam veniunt.

Praxi omnium temporum confirmatum est arthritidem rheumaticam acutam vel chronicam plane omnes adfectiones complicare vei sequi posse.

C A U S A E.

Momenta per quae arthritis rheumatica evolvitur, in disponentia et occasionalia partiuntur. Aetas adulta, temperamentum sanguineum, constitutio corporis robusta tot condiciones disponentes arthritidi habentur. Prae foeminis, homines majorem proclivitatem ostendunt. Disputatum est an haec adfectio de parentibus ad filios et nepotes jure haereditario communicari

queat nec ne. Videtur attamen alicuius individuis, maxima probabilitate arthritidem esse haereditariam, dum plures homines ejusdem familiae interdum hocce morbo laborant.

Quoad causas efficientes, scimus, omnes prophases quae caeteras phlogoses progenerant, quoque arthritidem rheumaticam provocare posse. Hacce ratione non infrequenter, cohibita cutis perspiratione, nec non suppressis de repente exanthematibus, impetiginibus, haemorrhoidibus, lochiis, catameniis, aut aliis jacturis humorum habitualibus arthritis rheumatica in scenam venit. Traumata, et lapsus nonnunquam arthritidem promovent, sed hoc tantum in individuis arthritide eminenter dispositis observatur. Abusus vini, liquorum; praeparata mercurii larga dosi et per diutinum tempus praescripta; nec non labores nimii veluti causae arthritidis frequentes criminantur. Indubitatum tamen est; inter reliqua momenta causalia arthritidis rheumaticae, frigus principem tenere locum. Frigus potissimum infensam exerit actionem cum humido conjungitur, atque super corpus madidum et aestuans de repente agit. Hacce ratione nil mirum si arthritis rheumatica in villicis, pauperibus, expurgatricibus, et aliis individuis quae officii

causa continuo vicissitudinibus atmosphaericis et humido exponuntur, frequentissime observari queat.

Plethora universalis, et sanguis nimis incitans, conditionem largiuntur qua nimirum homines sub minima etiam causa occasionali arthritide detinentur.

NECROSCOPIA.

In cadaveribus arthritide rheumatica peremptis, non raro collectiones gelatinoso-albuminosae in articulationibus adfectis reperiuntur. Nonnunquam suppuratio articulorum, abrasiones cartilaginum et caries vel necrosis ossium articularium in dirissima arthritide rheumatica acuta, atque in arthritide chronica neglecta in subjectis senibus et cachecticis sensibus patent. Quoad generales individui alterationes anatomicas, modo collectiones serosae in pectore, pericardio aut aliis cavitatibus corporis; modo injectiones vasculares cordis, pericardii; rigiditates endocardii et valvularum cordis; modo injectiones arteriarum, et alia hujusmodi in hominibus post arthritidem rheumaticam observantur.

DIAGNOSIS.

Symptomatibus et causis supra enumeratis facile erit praesentiam arthritidis rheumaticae dignoscere. Elapsis vero temporibus, et etiam hodierno aevo, ab aliquibus arthritis rheumatica cum podagra confunditur. Ni attamen mea me fallit opinio, inter hasce duas adfectiones, sequentia potissimum discrimina notantur. 1. Arthritis rheumatica pauperes praediligit, atque speciatim frigore humidoque procedit; podagra econtra divites ut epulones frequenter invadit, et in abusu alimentorum animalium ac summe nutrientiam propriam causam efficientem saepissime agnoscit. 2. In arthritide rheumatica generatim febris et symptomata universalium virium laesionis, invasionem morbi localis praenuntiant; in podagra vix non semper morbus ad articulationes se prodit, quin febris et alia symptomata universalis defatigationis sensibus pateant. 3. Arthritis rheumatica morbum praesefert continuo-remittentem; et podagra ad accessus recurrit. 4. Aeger qui arthritide rheumatica laborat, improvise pluribus defatigatur partibus; et illi qui podagra detinentur vix non semper determinatis articulationibus cruciantur.

5. Demum arthritis rheumatica facile in exudationem albuminoso-gelatinosam, vel serosam partium adfectarum nititur; et podagra specia-liorem proclivitatem in tophos articulares, seu concrectiones uratis sodae calcis et magnesiae aut phosphatis harum basium ostendit. Neque praetereundum est, podagram difficilius prae simplici arthritide rheumatica devinci.

PROGNOSIS.

Judicium prognosticum in qualibet arthritidis rheumaticae varietate generatim reservatum exponendum venit; nam morbus licet levis et recens persaepe per diutinum tempus protrahitur, facile recrudescit, et etiam semel devicto insignem proclivitatem in recidivam ostendit. Caeteris paribus, felicior erit prognosis in morbo levi, recenti, acute decurrente, nec non dum aegri juvenes, robusti, nullaue generali labe adfecti nostris confidentur curis. Arthritis gravis, in senibus, cachecticis infaustam prognosim deponcit, eoque magis si morbus ab initio neglectus fuerit, chronicum decursum teneat, aut internas reactiones in visceribus nobilibus minitetur.

C U R A.

Contra arthritidem rheumaticam sive acutam sive chronicam tractamen antiphlogisticum passim laudatur. Oportet vero sedulo energiam methodi therapeuticae singulis casibus, videlicet pro vario morbi decursu, pro diversa ejusdem adfectionis intensione, pro complicationibus variis, nec non pro diversa virium generalium egrotantis conditione modificare. In arthritide acuta a practicis fere omnibus venae sectio generalis, et quidem generosa atque pro re nata iteratis vicibus instituta, quousque febris et symptomata universalis hyperstheniae mitescant, summis extollitur laudibus. Praeprimis *Fernelius*, *Sydenham*, *Hoffmann*, *Cullen*, *Tommasini*, alique clinici magni nominis, cum manifesto aegrorum levamine generosas sanguinis depletiones generales collaudarunt.

Nonnulli arbitrantur, tantum post hebdomadam ab initio arthritidis acutae, sanguinis generales depletiones convenire; ast praxis nos docet in juvenibus, robustis, nec non in acuta arthritide gravi, phlebotomiam rato tempore et larga manu praescriptam, quousque vires generales aegrotantium sinunt, eminenter opi-

tulari; dum quidquam serius eadem methodus haud potest facile morbum eradicare.

Primis quoque morbi diebus diaeta tenuissima servanda venit, et si forte nullum pateat indicium irritationis gastro-entericae aut saburrae gastricae potus theati, tepiduli, atque infusiones diaphoreticae aegri suppeditari possunt, illo nimirum intuitu, ut diaphoresis promoveatur; et proinde adfectio promptius facilius in resolutionem vergat. In nostra clinica tici-nensi, sub directione Clar. Prof. Cornelianii illico sub morbi initio nitrates potassae ad doses generosas, nimirum ad drachmas duas vel quatuor intra nycthemerum vel solus vel cum cremore tartari exhibetur, et pluries observatum est nitratem potassae ipsis vaenae sectionibus generalibus et localibus iteratis praestare.

Relate ad virtutem purgantium in arthritide acuta, practici diversi, oppositas plane sententias proferunt. Medici Angli, et prae aliis Sydenham et Cullen, cathartica in arthritide acuta pluribus laudibus extollunt. Galli e contra, plus aequo forsán gastro-enteritidem Broussesianam pertinentes, purgantia in hoc morbo plane negligere consuescunt. Si facta, absque ulla praeconcepta opinione ad trutinam revocamus, concludere nobis licet, in arthri-

tide comite gastrismo, aut alvi pervicaci opilatione purgantia summopere convenire; ast haec ipsa medicamina noxiam patrare possunt, quoties nullum vigeat saburrae gastricae indicium, et econtra phaenomena phlogoseos gastro-entericae emineant. Quolibet casu, prudens erit eccoproptica praediligere, ne sub purgantium fortiorum administratione, munus perspirationis cutaneae perturbetur, vel insignis organorum digerentium irritatio promoveatur. Si vero cum sympomatibus gastrismi, illa gastro-enteritidis complicantur, tunc clysmata emollientia atque purgantia, nec non oleum ricini intus praescriptum optime conducunt.

Emetica dosi refracta et prae primis tartarus stibii, in qualibet adfectione rheumatica, et proinde in ipsa arthritide acuta existimantur, nam haec pharmaca praeter quam quod sub nausea et vomitu diaphoresim criticam provocare possunt, dum resorbentur lymphaticis ventriculi et ad universum propelluntur corpus virtutem dynamicam controstimulantem evolvunt, et hinc phlogoseos intensitatem coercent.

Praeter generalia medicamina hucusque enumerata, convenit per localia adminicula therapeutica topicam adfectionem infringere. Hirudi-

nes larga manu adplicitae, dum praestant symptomata localis phlogoseos, et post quam febris aliaque phoenomena universalis hyperstheniae per methodum generalem deprimentem cohibita fuerit, eminenter aegrotantibus opitulantur. Praetereundum quoque non est, interdum arthritidem acutam absque febre, unicus hirudinum adplicationibus devinci. In primis morbi exordiis, quando aegri sint juvenes, robusti, cum febre vehemente, pulsibus plenis et duris, melius est impetum phlogoseos per generales phlebotomias infringere antea quam ad localem hirudinum adplicationem deveniamus.

Cucurbitulae incisae prope partes adfectas, cum dolores aegrorum exasperare soleant, et modicam solummodo sanguinis copiam elicere queant, nunc temporis in hoc morbo plane oblivioni traduntur. Cataplasmata emollientia, et lotiones ejusdem indolis in gravissima phlogosi locali, vel dum inchoatur suppuratio sunt admovenda; morbo leviori propter localem humiditatem quam sustinent, potius incommoda aegrorum adaugent. Hodierno aevo ab aliquibus et speciatim a Prof. *Giacomini*, lotiones iteratae cum alchoole atque aetheribus suadentur, nam per subitam horum medicaminum evaporationem calor nimius partis inflammatae il-

lico imminuitur, et elementum energicum pro phlogosi locali sustinenda detrahi solet. Alii localem laudarunt partium adfectarum compressionem; sed hucusque incertum est, an haec ultima adminicula tutum afferant levamen nec ne, eo quod dum liquida alcoholica evaporantur pro momento calor in articulationibus laesis imminuitur, sed paullo serius calor ipse in articulationibus patientibus majori intensitate cummulatur; compressiones porro locales actionem incertam exerunt, nam aliquando dolores exasperant et phlogoseos intensitatem adaugent.

Aegri, pervolvente arthritide acuta, aerem mediocriter calidum spirare debent; et quietem absolutam corporis servare necesse erit. Stadio reconvalescentiae, rato tempore partes adfectae sunt exercendae, sive ad praecavendas anchyloses; sive ad pristinam artuum energiam in posterum recuperandam. Ne morbus facile recidivam patiatur, artus pannolaneo per longum tempus tueantur.

Contra arthritidem chronicam ab initio methodus suadet antiphlogistica, et ipsae venae sectiones generales atque locales in juvenibus et plethoricis arridere possunt, dummodo cauta manu incedamus. Potiusquam generalis phlebotomia, localis suadetur, quando rubor et

tumiditas articulorum aliquantulum augeantur, In posterum aconitum napellus, cicuta, belladonna inter narcotica; flores et roos sambuci, tilia europea, sassafras, dulcamara, salsaparilla, guajacum, colchicum autumnale et vernale, acetas ammoniae, gummi ammoniacum ac praeparata diversa antimonii, utpote tartras potassae et antimonii, kermes minerale, et sulphur auratum antimonii ad arthritidem chronicam devincendam interne exhibentur. Demum purgantia iteratis vicibus praescripta, et drastica prae aliis cum aliquo levamine a nonnullis usurpantur. Inficiandum attamen non est methodum deprimentem, narcotica et diaphoretica magis in arthritide acuta quam in chronica proficere. In hac ultima arthritidis specie vesicatoria ad partes adfectas ad temporis intervalla usurpata; balnea vaporosa simplicia, alkalina et sulphurosa; vapores resinosi cum stuppa canabina et succino, benzoe aut junipero; nec non ipsi vapores ex camphora maxime arridere solent.

Ultimis hisce temporibus balnea sulphurosa cum machina Galès modificata a de Carro summis extollitur laudibus. Medici Galli quoque pycrolusiam periclitati sunt; sed hacce methodo haud raro congestiones dirissimae capitis

promoventur, adeo ut pycrolusia post breve tempus utpote damnosa obliviscebatur.

Adminiculis internis et externis supra enumeratis, linimentum volatile simplex aut volatile camphoratum, balsamum opodeldoch, electricitas, urticatio et similia adduntur; sed haec ultima potius in reconvalescentia conveniunt, quando fugatis generalibus et localibus symptomatibus hypersthenicis, articulorum torpor per longum tempus protrahatur.

Superest tantum ut breviter verba faciam de peculiari methodo nunc temporis proposita arthritides etiam acutas atque pergraves cum colchico vernali curandi, sicuti pluries vidi in clin. med. ticinensi jam laudati Professoris Cornelianii. Sive exhibeatur syrupus, sive extractum colchici vernalis mirum in modum mitigantur symptomata omnia, tantaque est ejus actio in cor et in vasa sanguifera deprimens ut longe minor evadat phlebotomiae necessitas, gravioresque etiam arthritides hoc solo medicamine absque phlebotomia sanatas vidimus.

FINIS.

THESES DEFENDENDÆ.

- I. Arthritidem Rheumaticum ab Arthritide Podagrica jure merito distinguendam.
- II. Pycrolusiam in morbis rheumaticis remedium periculosum.
- III. Haud semper tumores cysticos oculorum cultro auferendos.
- IV. Deuto-chloruretum mercurii progressus syphilidis impedire, syphilidem ipsam minime eradicare.
- V. In spasmos quandoque opiata arridere.
- VI. Venas quoque resorbere.

15

sl.